

ఆ రోజు నగరమంతా హడావిడిగా వుంది ఎక్కడ విన్నా ఎవరినోటి విన్నా “ఈరోజు తీర్పు ఏమవుతుందీ?” అనే విషయం గురించే మాట్లాడుకుంటున్నారు న్యూస్ పేపర్లలోకూడా హెడ్ లైన్స్ లో ఈ విషయమే వ్రాసివుంది. దానికి కారణం లేకపోలేదు. నగరంలో ఒక ప్రముఖవ్యక్తి, నగరంలో మంచి పేరుప్రతిష్టలు సంపాదించిన వ్యక్తి హత్య గావించబడ్డాడు. హత్యచేసింది ఒక్కరే కాని ‘నేనంచే నేను చేశావని’ ఇద్దరు లొంగిపోయారు =

కోర్టు అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. శ్వాయమ్మూర్తి లోనికి ప్రవేశించి తన సీటులో ఆసీనులయ్యారు ఒకవైపు బోనులో ప్రకాష్ అనే 23 సంవత్సరాల యువకుడు, మరోవైపు బోనులో శిరీష అనే 18 సంవత్సరాల యువతి ఉన్నారు ఇద్దరి ముఖాలు గంభీరంగానే వున్నాయి.

శిరీష తరపున లాయర్ రాజేశ్వరీ దేవి వాదిస్తున్నది. ఆమె శిరీష తోడ బుట్టినది. ప్రకాష్ తరపున లాయర్ సతీష్ కుమార్ వాదిస్తున్నాడు. సతీష్, ప్రకాష్ చిన్ననాటి స్నేహితులు. లాయర్ రాజేశ్వరీదేవి వాదన ప్రారంభించింది. ఆమె ప్రకాష్ వైపు వెళ్ళి-

“మీపేరు?”

“ప్రకాష్.”

“శ్రీకాంత్ ని మీరే హత్యచేశారా?”

“అవును.”

“మరి ఈ హత్య శిరీష చేసానంటుంది.”

“లేదు అతనిని నేనే హత్య చేసాను ఆమె నిర్దోషి”

“నో, ఈ హత్య నేనే చేసాను” అని బిగ్గరగా అరిచింది శిరీష

ప్రకాష్ ని ప్రశ్నించడానికి ఇక ప్రశ్నలు లేక ఆమె సీటులో ఆసీను

రాలైంది కాని సతీష్ కుమార్ లేచి శరీషని ప్రశ్నించినా ఫలితం వుండదనే భావంతోనే అందుకు సిద్ధపడలేదు.

న్యాయమూర్తికి అంతా అయోచుయంగా వుంది హత్యచేసింది ఒక్కరే నిర్దోషిని రక్షించడం న్యాయస్థానం ధర్మం కాని ఇద్దరూ దోషులమనే ఒప్పుకుంటున్నారు తన తోబుట్టువును రక్షించుకోవడానికి ఎన్ని కష్టాలు పడినా తన చిన్ననాటి స్నేహితుడిని రక్షించుకోవడానికి లాయర్ సతీష్ కుమార్ ఎంత తాపత్రయపడుతున్నాడు. మరుసటి రోజుకు కేసును వాయిదా వేశారు. ఇద్దరినీ బెయిల్ మీద విడుదల చేశారు

ఆరోజు సాయంత్రం ప్రకాష్ ద్వారా ఏమైనా విషయాలు రాబట్టుకోవచ్చనే వుద్దేశ్యంతో సతీష్ ప్రకాష్ వద్దకు వెళ్ళాడు ప్రకాష్ ఇంటిలోనే వుండి ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు.

“ఒరే ప్రకాష్, ఈ హత్య నీవు చేయకుండా నీవే చేసినట్లు ఎందుకు ఒప్పుకుంటున్నావురా! ఈ హత్య నీవు చేయలేదని నాకు తెలుసు చిన్ననాటి స్నేహితుడయిన నన్ను లెక్కచేయకుండా శ్రీకాంత్ తో స్నేహం పెంచుకున్నావు. అటువంటి ఆతన్ని నీవే హత్యచేసావంటే నేను నమ్మను.”

“లేదురా సతీష్, ఈ హత్య నేనే చేసాను శ్రీకాంత్ ఎంతో మంచివాడనే

నేను నమ్మాను. కాని వాడు పరమ దుర్మార్గుడు. నీవు నన్ను తప్పించడానికి ఎంత ప్రయత్నిస్తున్నావు. అందుకు చాలా థాంక్స్. నిన్ను ఆ శ్రీకాంత్ తో కలిసి దూరంచేసుకున్న నాపై ఇంకా అభిమానం వున్నందుకు ఎంతో సంతోషపడుతున్నాను. కాని నన్ను తప్పించి ఒక నిర్దోషిని చట్టానికి అప్పగించకు. ఇంత కన్నా నేనేమీ చెప్పలేను.”

“లేదురా ప్రకాష్, ఈ హత్య నీవు చేయలేదని నేను నా మనస్ఫూర్తిగా నమ్ముతున్నాను తప్పని పరిస్థితుల వలన నీవు ఒప్పుకుంటున్నావు కాని అలా జరగకూడదు. నిన్ను రక్షించడానికి నా శాయశక్తులా కృషి చేస్తాను” అంటూ తిరుగుముఖం పట్టాడు సతీష్.

సతీష్ వెళ్ళిపోయిన తరువాత ప్రకాష్ గతం గురించి ఆలోచిస్తున్నాడు తనకు తెలియకుండానే ప్రకాష్ గతం లోనికి తొంగిచూసాడు,

బహుశా ప్రకాష్ ఎం. బి. బి. యస్ రెండవ సంవత్సరం పూర్తిచేసి సెలవుల్లో వున్న రోజులవి. ప్రకాష్ మంచి ఆటగాడు ఆటలయందు శ్రద్ధ ఎక్కువ ఆ సెలవుల్లోనే విద్యార్థులకి, ఉద్యోగులకి క్రికెట్ మ్యాచ్ వేసుకున్నారు. విద్యార్థుల బృందంవైపు ప్రకాష్ నాయకత్వం

వహిస్తున్నాడు. ఉద్యోగస్తుల బృందం పైపు శ్రీకాంత్ నాయకత్వం వహిస్తున్నాడు. అదే వారిద్దరి మొదటి కలయిక. ఆ మ్యాచ్ బ్రాగా ముగిసింది. రెండు జట్లలోను నాయకులుగా వున్నందుకు ప్రకాష్, శ్రీకాంత్‌లు తమ పేరును నిలబెట్టుకున్నారు. చాలా బాగా ఆడారు. అప్పటినుండి ఇరువురి మధ్య స్నేహం ఏర్పడింది. ఇద్దరికీ అన్ని ఆటల్లోనూ శ్రద్ధ ఎక్కువ అని తెలుసుకున్నారు ఇద్దరూ ఒకరిని మించిన వారౌరు

శ్రీకాంత్ ఆ పూర్ణోనే జూనియర్ ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నాడు ఆటల్లో ఎన్నో బహుమతులు గెలుచుకున్నాడు. ఒకరోజు శ్రీకాంత్ ఇంటికి ప్రకాష్ వచ్చాడు ఇద్దరూ కలిస్తే చాలు ఆటల గురించే సంభాషణ ప్రారంభిస్తారు. వారి సంభాషణ అలా కొనసాగుతుండగా ఓ 12, 13 సంవత్సరాల పాప "అంకుర్." అంటూ వచ్చింది.

"ఏమూ?"

"ఈ రోజు డాడీ సెనిమాకి వెళదామన్నాడు."

"అలాగే"

"ఇతను ఎవరు అంకుర్?"

"నా కొత్త స్నేహితుడు ప్రకాష్. మిష్టర్ ప్రకాష్, ఈసారి రెండు సంవత్సరాలక్రితం పరిచయమయింది. మంచి ఇంటలిజెంట్ గర్ల్. 7వ తరగతి చదువుతుంది. నా దగ్గర మంచి చనువు.

"పేరు శరీష" అని ఇద్దరి పరిచయం చేశాడు శ్రీకాంత్

ప్రకాష్ రరువాత ఎవరూ లేక పోవడం వలన శరీషలాంటి చెల్లి ఒకరు వుంటే బాగుం్ను అనిపించింది. అందుకే శరీషను చెల్లిగా భావించుకున్నాడు. అలా వారి స్నేహం కొనసాగుతోంది ఏ రక్తసంబంధంకూడా అలా కలిసి తిరగరు. ముగ్గురూ ఏ ఒక్కరూ ఒకరిని ఒకరు చూసుకోకపోతే వుండలేరు. స్నేహంలోపడి తవ చిన్ననాటి స్నేహితుడైన నతీషని మరచిపోయాడు ప్రకాష్. అయినా ఏదో ఒకరోజు కలుస్తునే వున్నాడు. ఇద్దరూ అన్ని ఆటల్లోనూ ప్రావీణ్యం సంపాదించారు. నగరంలో మంచి పేరు ప్రతిష్ఠలు సంపాదించారు

అలా కాలచక్రం నాలుగుసంవత్సరాలు గడిచిపోయింది. నగరంలో వీరిరువురి పేర్లు మార్మోగిపోతున్నాయి ఇద్దరు కలిసి ఏ ఆటలో వుంటే పైచేయి వీళ్ళిద్దరిదే. ఈ నాలుగు సంవత్సరాలలోనే ప్రకాష్ ఎం.బి.బి.ఎస్. డిగ్రీ పొందడం శరీష యవ్వనంలో అడుగుపెట్టడం, ప్రమాదవశాత్తు ఆమె తల్లిదండ్రులు మరణించడం, ఆమె తన అక్క రాజేశ్వరీదేవి వద్ద పెరగడం జరిగింది శరీషది మొదలే పాలుకారే శరీరం కనుక యవ్వనంలో ఆమె అంద చండాల్ని పర్ణించడానికి నేను కవిని

కాను. నాకంత అనుభవం లేదు ఆమె యవ్వనంలో అడుగుపెట్టినా ప్రకాష్, శ్రీకాంత్ లతో స్నేహం విడిపోలేదు. శిరీష ఇలబర్మీడియంట్ పరీక్షలు వ్రాయడం జరిగింది. శిరీష చిలిపిచేష్టలు (వీరిద్దరి దగ్గర మాత్రమే) ఏమీ మారలేదు.

ఒకరోజు సాయంత్రం ప్రకాష్ ని అద్దెంటుగా రమ్మనమని శ్రీకాంత్ కబురుచేసాడు. శ్రీకాంత్ పిలవడమే అలస్యం వెంటనే బయల్దేరి వెళ్ళాడు. ప్రకాష్ ప్రకాష్ వెళ్ళేసరికి శ్రీకాంత్ ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. ప్రకాష్ రాకను గమనించి కూర్చోమన్నాడు.

“ఒరే ప్రకాష్ నేనో చిన్న కోరిక కోరుతాను తీర్చుతావా?” (ఇన్ని సంవత్సరాలుగా వారి స్నేహం ఏకవచనంతో పిలుచుకునేంతవరకు అయింది).

“తీర్చకలిగిన కోరికయితే తప్పక తీరస్తానురా!”

“నీవు తలుచుకుంటే తీర్చగలవు”

“అయితే చెప్పు”

“నీవు నీవు. శిరీషని పెళ్ళి చేసుకోవాలి”

అంతే ప్రకాష్ గుండె వ్రణించి పోయింది. కారణం మాత్రం అడగలేదు. కాబాబు చెప్పలేక “ఇంటికి వెళ్ళి ఆలోచిస్తాను.” అని చెప్పేసి ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

ఇంటికి చేరుకున్న తరువాత ఎవరి

తోను మాట్లాడలేదు. తన గదిలోకిపోయి మనస్సులో ఆలోచించుకొంటున్నాడు.

‘శ్రీకాంత్ ఎందుకు అలాంటి కోరిక కోరాడు అయినా నేను శిరీషని తోడబుట్టిన చెల్లెలుగా చూసుకొంటున్నానని తెలుసు శిరీషకీ, శ్రీకాంత్ కి ఏదో గొడవ జరిగే వుంటుంది. వెళ్ళి రహస్యంగా తెలుసుకోవచ్చును.’ అనుకొని తిరిగి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

ఈలోపు ప్రకాష్ కి తెలివి వచ్చింది వాచీ చూసేసరికి 9 గంటలయిపోయింది. టోజనం ముగించి నిద్రకువక్రమించాడు.

మరునటిరోజు కోర్టులో జనం రిక్కిరిసి వుంది. రాజేశ్వరీ దేవిగారు వాదన ప్రారంభించడానికి సిద్దమవుతున్నారు ఇంతలోనే శిరీష తడిలేని గొంతుతో -

“రాజేశ్వరీ దేవిగారు ఇలా వస్తారా?”

సొంత అక్కనే పేరుపెట్టి పిలిచే సరికి అందరూ ఆశ్చర్యపోతారు. ఆమె రాజేశ్వరీ దేవిని చూస్తూ హీనమైన స్వరంతో “అక్కా! నిన్ను అలా పేరు పెట్టి పిలిచానని ఏమీ అనుకోకు ఇది కోర్టు అని అలా పిలిచాను నీవు ప్రకాష్ ని ప్రశ్నించనవసరం లేదు ఈ హత్య నేనే చేసాను, ప్రకాష్ నిర్దోషి అన్ని విషయాలు ఇందులో వ్రాసాను. ఇంక నేను ఎంతో సేపు బ్రతకను” అని బోనులోనే పడిపోతుంది శిరీష.

శిరీషని చూసి రాజేశ్వరి గట్టిగా అరిచింది. ప్రకాష్ చిన్నపిల్లాడిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఏడుస్తున్నాడు. ఇరువురిని ఊరకోబెట్టి వుత్తరం చదవమని ఆదేశించారు జడ్జి. కోర్టు అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఉత్తరం చదవటం ప్రారంభమైంది. అందులో -

“న్యాయమూర్తి గారికి.

శ్రీకాంత్ ని నేనే హత్యచేసాను ప్రకాష్ నిర్దోష. దానికి కారణంకూడా వ్రాస్తున్నాను.

నేను నా చిన్ననాటి వయస్సులో శ్రీకాంత్ కి పరిచయమయ్యాను 'అంకుల్' 'అంకుల్' అని అతని దగ్గర మంచి చనువైంది. మరి రెండు సంవృతాలకి ప్రకాష్ పరిచయమయ్యాడు

ప్రకాష్ ని అన్నయ్య అని పిలవక పోయినా అన్నయ్యలా భావించుకొనే దాన్ని

“నేను యుక్తవయస్కురాలైన తరువాత మా తల్లిదండ్రులు మరణించడం ఆ తరువాత ఆక్కడేవున్న మా అక్క, బావ దగ్గర పెరిగాను. నన్ను అట్టే తిరగవద్దని మా అక్క, బావ చెప్పారు కాని నేను లెక్కచెయ్యలేదు వాళ్ళతో మాట్లాడటం మానలేదు.

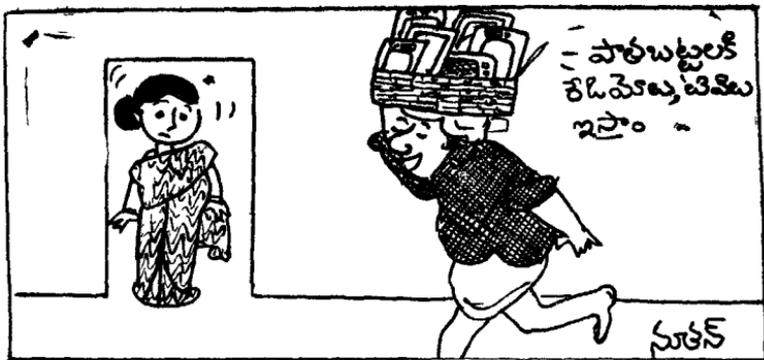
ఒకరోజు నేను శ్రీకాంత్ ఇంటికి వెళ్ళాను, వెళ్ళేసరికి పడుకొని వున్నాడు 'అంకుల్' అని పిలిచాను పలకలేదు దగ్గరకి వెళ్ళాను అంటే, నన్ను తన వైకి లాక్కున్నాడు ఈ హఠాత్సంఘటనకి నానోట మాటాలలేదు నేను ఖాడి నుండి విడిపించుకొవటానికి ప్రయత్నించాను అయినా అతను తన దాహం తీర్చేసుకున్నాడు నేను ఎంతో కుమిలి కుమిలి ఏడ్చాను ఆ తరువాత బాధ పడ్డాడు జరిగిన దానికి క్షమించమన్నాడు పెళ్ళిచేసుకుంటానని ఒప్పుకున్నాడు నిజమేనని నమ్మి దైర్యంగా తిరగ సాగాను అక్క, బావకి కూడా అనుమానం రాకుండా తిరిగాను అలా రెండు రోజులు గడిచిపోయింది

“ఒకరోజు సాయంత్రం ప్రకాష్ ఇంటికి రావడం చూచాను. ఎందుకో వారి సంభాషణ వినాలనిపించింది. శ్రీకాంత్ ఇంటికి వెళ్ళి వాటుగా వుండి

అంతా విన్నాను. శ్రీకాంత్ ప్రకాష్ ని నన్ను పెళ్ళిచేసుకోమని కోరుతున్నాడు అమాట విని నేను గజగజ వణికి పోయాను శ్రీకాంత్ మీద కని పగ చెలరేగింది అలాంటి దుర్మార్గుడు బ్రతికివుండకూడదనుకున్నాను ప్రకాష్ బయటికి వెళ్ళిపోయిన వెంటనే ప్రక్కనే వున్న క్రికెట్ బ్యాటుతో తలపై కొట్టాను ఇంకా పగ తీరలేదు ప్రక్కనే వున్న పండ్లకత్తితో పొడిచాను తిరిగి ఆ సమయానికి ప్రకాష్ అక్కడికి వచ్చాడు నన్ను కాపాడుదామని తనే హత్య చేసినట్లు పోలీసులకి రిపోర్టు ఇచ్చాడు. కాని మీకు కావలసింది నిజం ప్రకాష్ నిర్దోషి నేను బ్రతికివుండి మరొక మగాడ్ని అన్యాయం చేయలేను అందుకే నా జీవితాన్ని ముగిస్తున్నాను ఈ వుత్తరం మీరు చదివేసరికి నేను ఈ లోకంలో వుండను. ప్రకాష్ మాత్రం నిర్దోషి

—శరీష—

వుత్తరం చదివి అందరికీ కన్నీటితో నిండిపోయివున్నాయి ఉత్తరం సాక్ష్యంబట్టి ప్రకాష్ ని నిర్దోషిగా భావించి విడుదల చేశారు సతీష్, ప్రకాష్ ఇంటికి చేరుకున్నారు తలుపు తీసేసరికి ఎదురుగా వుత్తరం పడివుంది ఆ పూర్ణోనే పోస్ట్ చేయబడి వుంది చిప్పి చూసాడు ప్రకాష్ అది వ్రాసింది:

“డియర్ ప్రకాష్

ఆ దుర్మార్గుణ్ణి నీవు చంపినా నేనే చంపనట్లు ఒప్పుకున్నాను ఎందుకో తెలుసా నా జీవితం ఎలాగూ పాడై పోయింది నీవు హంతకుడివని రూఢీ అయితే నీ జీవితం పాడైపోతుంది నేను బ్రతికివున్నా తలెత్తి తిరుగలేను నన్ను రక్షిద్దామని ఎంత ప్రయత్నించావు నావై ఆమాత్రం ప్రేమ చూపినందుకు కృతజ్ఞురాలిని కాని నేను బ్రతికివుంటే మీ అందరి పరువు పోతుందే తప్ప మరేం ప్రయోజనం లేదు అందుకే నేనే ఈ హత్య చేసానని ఒప్పుకున్నాను నీ జీవితం పూల బాటలా సాగిపోవాలి అదే నా కొరిక శ్రీకాంత్ లాంటి స్నేహితుడితో మాత్రం స్నేహం చేయకు వచ్చే జన్మలోనైనా నీలాంటి అన్నయ్యకు చెల్లెలిగా పుటా

లని భగవంతుణ్ణి ప్రార్థిస్తూ ఈ లోకం నుండి విళ్ళిపోతున్నాను

నీ చెల్లెలు
శిరీష

ఈ ఉత్తరం చూస సతీష్

“ఒరే ప్రకాష్! ఇది నిజమేనా!”

“అవునురా సతీష్”

“ఒరే! శిరీష ఖాలా త్యాగం చేసిందిరా! మీ ఇద్దరికీ రక్తసంబంధం లేకపోయినా నీ భవిష్యత్తు బాగుండాలని ఒక త్యాగం చేసిన త్యాగ దేవత నేను ఒక లాయర్ గా నా స్నేహితుణ్ణి కాపాడు కుండామనుకున్నాను, కాని ఒక అమాయకురాలిని నిందితురాలిగా ఊహించాను కాని అలా భావించిన నేను మూర్ఖుణ్ణిరా!” అని సతీష్ కన్నీటిబొట్లు రాల్చేశాడు

